

(atkelta iš pirmo puslapio)

kaip seneliai mane vaišindavo juoda duona ir pienu...

Mama pasakė, jog darbo tuoj sumažės ir tėčiui. Pagalvojau, kad tada jis galėtų padėti suklijuoti laivo modelį, kurį jie man padovanojo per gimtadienį. Prieš tris mėnesius bandžiau tėčio paklausti, kaip pritvirtinti stiebus ir kaminus, tačiau jis į mane pažiūrėjo nesuprantančiu žvilgsniu ir įsijungė vieną iš šešių mūsų televizorių. Klausiate, kodėl šeši televizoriai trimis žmonėms? Kartais tėtis žiūri tris televizorius iš karto. Jis sako, kad visi užsiėmę žmonės taip daro, o jo firmoje yra žmogus, kuris vienu metu vairuoja, kalba mobiliu telefonu, naršo internetą, mezga pirštinę ir skalbia kojines.

Girdėjau apie tą krizę. Kaimynė skundėsi, kad negalės kas mėnesį pirkti naujo kilimo. Ji nemėgsta siurbti dulkių. Ir mokykloje kalbėjo. Atseit tie, kas mokyklos valgyklos kotletais žaidžia tenisą, nebegaus nemokamų pietų. O aš nuo vakar vakaro tyliai svajoju, kad tėvai iš neturėjimo ką veikti pamatys, jog esu ir aš. Kad mama pamatys tėtį, o tėtis – pastebės mamą. Kad mama kuo nors pasiskųs ar tėtis paprašys mano pagalbos. Gal apsirinku, tačiau vakar man pasirodė, kad mama į mane žiūri liūdnomis akimis. Jeigu taip bus ir toliau, gal kada nors ji man leis ją ir paguosti. Gal net pasakys: „Man liūdna.“ Man vienam pasakys. Pašnibždomis. Dar noriu, kad vakarais mane vadintų mažiūniniu vardu. Dabar mažiūniškai vadina tik vieną dalyką – pinigėlius. Nuo ryto iki vakaro. O kartais net miegodami.

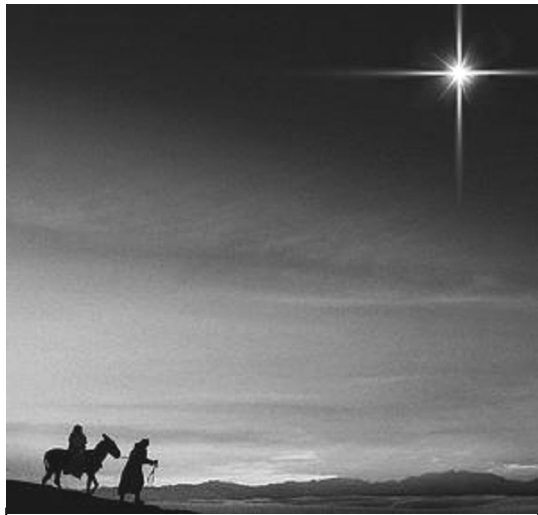
Tikiuosi, kad šeštadieniais pasivaikščioti eisime ne į prekybos centrą, dažniau važiuosime pas senelius, vakarais skaitysime knygas ir suges vaizdo grotuvas. Kodėl vaizdo grotuvas? Kai gulėjau ligoninėje, mama su tėčiu pasikeisdami mane slaugė, tačiau visą laiką jie kažkam skambindavo, o prieš mano lovą pastatydavo nuolat veikiančią vaizdo grotuvą su šlykščiais, šlykščiais, šlykščiais animaciniais filmais. Dėl to vieną vakarą aš net norėjau numirti.

Noriu, kad mes neturėtume pinigų naujam vaizdo grotuvui. Dar noriu, kad krizę išgyventume visi: aš, mama, tėtis, pažįstami ir nepažįstami žmonės. Būtinai ir visi iki vieno“.

Baigdamas noriu perduoti vieno vyskupo žodžius: **Keletas nepatogių linkėjimų - nuo don Tonino Bello (Molfetta vyskupo, iškeliavusio pas Viešpatį 1993 m. balandžio 20):**

„Neatlikčiau savo, kaip vyskupo pareigos, jei sakyčiau jums: „Gražių Kalėdų“, nesudrumsdamas jūsų ramybės. Noriu jums truputį įkyrėti. Negaliu pakęsti minties, kad privalau siųsti nieko nesakančius, formalius, kalendoriaus išreikalautus linkėjimus. Jėzus, kuris gimsta iš meilės, teduoda jums pasišlykštėjimą egoistiniu, absurdišku gyvenimu be veržimosi aukštyn, ir tesuteikia jėgų pradėti gyvenimą, kupiną savęs dovanojimo, maldos, tylos, drąsos.

Kūdikis, miegantis ant šieno, teatima jums miegą ir teduoda pajusti, kad jūsų pagalvė yra kieta kaip girnų pusė, kol nepriimsite po savo stogu tremtinio, pabėgėlio, neturtingo pakeleivio. Dievas,

Šv. Kalėdų viltis teaplanko kiekvienus namus

kuris tampa žmogumi, teleidžia jums pasijusti mažatikiais kiekvieną kartą, kai karjera pasidaro jūsų gyvenimo stabu, kito aplenkimas – jūsų svarbiausiu rūpesčiu, o artimo nugara – laipteliu jums pakilti aukščiau.

Marija, kuri tik gyvulių mėšle randa lopšį, kur gali švelniai paguldyti savo iščių vaisių, savo dejonėmis tepriverčia jus girdėti kaip raudą visas kalėdines lopšines, kol sąžinė leis, kad žmonių išmatos, šiukšlių kibiras ar klinikų konteineris būtų nutrauktos gyvybės kapas be kryžiaus.

Juozapas, kuris atsidūręs prieš tūkstančius uždarytų durų, yra visų tėviškų nusivylimų simbolis, tesutrikdo jūsų apsvaigimą nuo sočios Kūčių vakarienės, tepapriekaištuoja už jūsų šykščias loterijas, teisprovokuoja trumpą sujungimą jūsų kalėdinėse iliuminacijose, kol nesileisite pritrenkiami kančios daugybės gimdytojų, slapta liejančių ašaras dėl savo vaikų, kurie yra nelaimingi, kurie neturi sveikatos, darbo.

Angelai, kurie skelbia ramybę, teatneša karą jūsų mieguistam nusiraminiui, nepajėgiančiam pamatyti, kad vos per sprindį nuo jūsų, padedant jūsų pritariančiam tylėjimui, vykdomos neteisybės, išnaudojami žmonės, gaminami ginklai, grobiama vargšų žemė, ištisos tautos pasmerkiamos žuvimui nuo bado.

Piemenys, kurie budi naktį, saugodami bandą ir laukdami aušros, teatskleidžia jums istorijos prasmę, teišmoko svaiginančių lūkesčių, atsidavimo Dievui džiaugsmo, teikvepia gilų troškimą gyventi neturtingai, nes galiausiai tai yra vienintelis būdas mirti tikrais turtuliais.

Virš mirštančio senojo mūsų pasaulio tegimsta viltis.

Ateik, Viešpatie Jėzau!

Su šv. Kalėdų viltimi!

Jonavos šv. apaštalo Jokūbo parapijos klebonas kun. Audrius Mikitiukas ir visi parapijos kunigai:

Kun. Gintaras

Kun. Remigijus

Kun. mons. V. Pranckietis

Kun. Vladas

„PADRAUGAUKIME“

Brangūs tikintieji, „Varpų skambesio“ puslapiuose ir iš kitų šaltinių esate jau ne kartą girdėję apie naujausią monsinjoro V. Pranckiečio knygą – laiškų rinkinį „Padraugaukime“. Pastaroji išleista šių metų liepos mėnesį, minint V. Pranckiečio kunigystės 60 – ies metų jubiliejų.

Kviečiame paskaityti porą atsiliepimų – recenzijų apie knygą „Padraugaukime“. Primename, kad ją galite įsigyti parapijos raštinėje ir bažnyčioje, tai – puiki dovana artimam žmogui kalėdinių švenčių proga. Juolab kad dabar knygos kaina – 20 Lt.

„Turiu pripažinti, kad laiškų knyga „Padraugaukime“ nėra iš tų, kurios skaitomos lengvai. Manau, kad laiškų knygos turi ypatingą specifiką ir ypatingą aurą, nes jose nėra išgalvoto, prikurto – visi žmonės realūs, visi žodžiai gyvi, skirti konkrečiam adresatui. Todėl neretai jautiesi lyg žiūrėtum į kito žmogaus gyvenimą pro neuždengtą langą...

Iki šiol skaičiuoju spausdintus tik labai garsių žmonių laiškus. Visa tai atrodo tolima, laiškuose minimos smulkios detalės, kurios nieko nesako. Ši knyga man yra visiškai kitokia – dalį žmonių, kurių laiškai skelbiami, pažįstu, žinau minimas vietas ir įvykius, apie kuriuos kalbama. Ir be abejo, visų pirma juk skaitai savo laiškus, analizuoji – ach, kaip čia parašiau, to nereikėjo minėti, tą pabrėžti, aną ne.

Tačiau knyga yra reikšmingesnė žiūrint į ją kitokiu rakursu. Tai – autentiškų dokumentų rinkinys. Kiekvienas, kurio žodžiai čia atspausdinti, pasakoja apie pačius tikriausius dalykus. Tai sveikinimo žodžiai „čia ir dabar“, faktai, buitės detalės, išpūdžiai, planai. Ypač įdomūs p. Nijolės Bražėnaitės – Lukšienės – Paronetto laiškai. Man jie atskleidė žmogaus, tiesiogiai likimo susieto su ilgai slėptos Lietuvos istorijos laikotarpiu, būtį. Yra daugiau laiškų, rašytų žymių žmonių, tačiau ne visur yra pristatytos jų asmenybės. Tam, matyt, buvo motyvų.

Pati vertingusia knygos dalis, jos stuburas, yra monsinjoro Vinco Algirdo Pranckiečio, Tėvo Vinco, Tėvelio – laiškai. Žodžiai, mintys, sveikinimai, atjautos, padaršiniai, linkėjimai. Visus vienijantis, apjungiantis, pritraukiantis centras, kuris per savo asmenybę į vienovę susieja didžiulį būrį kunigų, giminių, likimo brolių – tremtinių ar kitų, Aukščiausiojo ranka atvedamų į tą pačią erdvę. Nors mes – tie iš „Padraugaukime“ knygos – ne visi pažįstame vieni kitus, tačiau manau, kad visi turime kažką bendro, nes esame suvienyti monsinjoro asmenybės šviesos, jo žodžių, jo dvasios. Dėkoju Aukščiausiam, kad esu tarp jų...“.

Birutė Panumienė

Jonavos Šv. apašt. Jokūbo bažnyčios prelado monsinjoro Vinco Pranckiečio knyga „Padraugaukime“ pasirodė dvigubo jubiliejaus išvakarėse – švenčiant aštuoniasdešimt penktąjį gimtadienį ir šešiasdešimtąsias kunigavimo metines. Tai 1000 egzempliorių tiražu išleistas kūriny, kuriame skaitytojams pateikiama daugybė laiškų, sukurtų paties kunigo, jo draugų, bičiulių, giminių, žymių

žmonių.

Dvasininko noras paviešinti jam skirtus laiškus – intriguojanti naujovė. Juk dabartinėje visuomenėje ir ne kiekvienas eilinis pasaulietis išdrįstų skelbti asmeniškumą ir slapčiausias širdies gelmes atskleidžiančius tekstus. Tačiau galbūt tai ir yra esmė, kodėl dar spaustuvės dažais kvepianti knyga tapo populiari ir sulaukė parapijiečių dėmesio. Pasak V. Pranckiečio, laiškuose daugiausia teisybės, mažiausia apgaulės. Jų dėka mes labiau pažįstame vienas kitą, juose pasidalijame mintimis, jais papuošiame kasdienybę.

Į knygą surinktų laiškų stilius autentiškas, pataisytos tik rašybos ir skyrybos klaidos. Beje, „surikiuoti“ jie ne chronologiškai, o pagal teksto prasmingumą, pagal reiškiamą pagarbą juos rašiusiems žmonėms. Autorius pripažįsta, jog iš tiesų ilgokai teko padirbėti, kol racionaliai nusprendė, kaip iš tokios gausybės laiškų atrinkti pačius gražiausius ir įdomiausius. Monsinjas sakė, kad iš jų skaitytojas galėtų pasimokyti bendrauti, kilniai draugauti su artimaisiais.

Kreipiniai tekstų pradžioje ir palinkėjimai baigiant laišką leidžia pajusti, kokia šiluma, pagarba, koks nuoširdumas juos gaubia: „Telydi Jus, gerasis bičiuli, Dievulis“, „Gerbiami gerieji žmonės“, „Miela Regina – karaliene“, „Linkiu paprastų ir tikrų ateinančių metų“... Knygą puošia spalvotos nuotraukos, sveikinimų atvirukai, specialūs meniški skirtukai. Gelsvai rusva viršelio spalva simbolizuoja praeitį, o jame įkomponuotos dvi nuotraukos dar kartą primena V. Pranckiečio skaudžias tremties akimirkas.

Akcentuotina, jog į knygą surinkta nemažai elektroniniu būdu gautų laiškų. Džiugu ir pačiam dvasininkui, ir jo draugams, kad ir garbaus amžius netrukdo išmokti naudotis kompiuteriu. „Buvau girdėjęs, kad yra toks bendravimas elektroniniu paštu, ir panorau su juo susipažinti. <...> Pasidarė įdomu ne tik rašyti, bet ir išsiųsti, o dar įdomiau – gauti“, - teigia autorius įžanginiame straipsnyje.

Knygoje daug vietos skiriama užsienyje gyvenančių draugų laiškam, ypač. Dr. Nijolės Bražėnaitės – Paronetto. Broliams kunigams rašytuose laiškuose nors trumpam sugrįžtama į jaunystės dienas, reiškiamas susirūpinimas naujos kartos požiūriu į gyvenimo vertybes. Pažįstamo ar bičiulio sukurtą ne vieną tekstą pajavairina eilėraštitis – prasmingas, atitinkantis proga, norimą išreikšti nuotaiką.

Ketvirtoji „Pranckiečio“ knyga „Padraugaukime“ simboliškai baigiama laišku, kuriame monsinyoras primena deimantinį jubiliejų ir kviečia draugus, bičiulius, pažįstamus dalyvauti iškilmingoje šventėje, pabendrauti, tiesiog padraugauti.

Šiandien, kai jau atšvėstas jubiliejus, kai pristatyta naujoji knyga, dvasingumo, ryžto ir energijos nestokojančiam prelatui belieka išleisti ir antrąją kūrinių dalį. Juk laiškų jis gauna kasdien. „Lyg mažas baltas stebuklas jis guli pašto dėžutėje. Išimi ir delsi atplėšti, išlankstyti – atrodo, išlėks tos gero linkinčios mintys...“.

Nijolė Keturkaitė

SKELBIMAI:

- Šventinėmis dienomis Jonavos Šv. apašt. Jokūbo bažnyčioje Šv. Mišios bus aukojamos:
 - Gruodžio 24 d.** – 24.00 val.
 - Gruodžio 25 d.** – 9.00 val., 10.30 val., 12.00 val.
 - Gruodžio 26 d.** – 9.00 val., 10.30 val., 12.00 val.
 - Gruodžio 31 d.** – 9.00 val., 18.00 val., 23.30 val. (Naujųjų metų sutikimo Šv. Mišios)
 - Sausio 1 d.** – 10.30 val., 12.00 val.
- Skarulių Šv. Onos bažnyčioje Šv. Mišios bus aukojamos **gruodžio 25 d., 11.00 val.**
- Gruodžio 28 dieną, 13.00 val.** Jonavos Šv. apašt. Jokūbo bažnyčioje – **Kalėdinis koncertas.**
- Bažnyčios zakristijoje kiekvieną ketvirtadienį nuo 14.00 iki 16.00 val. budi kunigas norintiems asmeniškai pasikalbėti.
- Kiekvieną ketvirtadienį, nuo 16.00 iki 17.30 val., bažnyčioje renkasi Šv. Rašto skaitymo grupė. Mielai kviečiame ateiti!
- Jėzus yra pasakęs, jog ten, kur du ar trys susirinksią jo vardu, ir jis būsiąs. Tad kviečiame į Jaunimo maldos grupę. Tai tiesiog proga susitikimui su Jėzumi šlovinant, skaitant Šv. Raštą, dalinantis... Jaunimo maldos grupė renkasi kiekvieną šeštadienį 16.00 val. bažnyčios rūsyje. Kviečiame!
- Sekmadieniais bažnyčioje, o darbo dienomis raštinėje galite įsigyti katalikiškos periodinės spaudos bei literatūros. Ką tik atnaujinoje platinamų knygų asortimentą, mielai kviečiame gilinti savo žinias.

DĖMESIO!!!

Pasikeitė parapijos el. pašto adresas.
Nuo šiol jis:
jokuboparapija@gmail.com

Brangūs tikintieji,

Jonavos miesto prekybos centruose „Iki“ (Basanavičiaus g. 6 ir Chemikų g. 1), „Norfa“ (Chemikų g. 2 ir Žeimių g. 21) bei „Maxima“ (Chemikų g. 37, A. Kulviečio 8a, Kosmonautų g. 17 ir Prezidento g. 11a) pastatytos aukų dėžutės, skirtos naujos bažnyčios statybai paremti. Kiekvienas, norintis prisidėti prie šio kilnaus tikslo, tą gali padaryti palikdamas auką dėžutėje.
Visos parapijos vardu dėkojame prekybos tinklams „Iki“, „Norfa“ bei „Maxima“, sutikusiems padėti mums šioje misijoje.

* Aukoti naujos bažnyčios statybai galite bažnyčioje, parapijos raštinėje arba pervesdami savo auką į sąskaitą Ab Hansabanke
LT 657300010110171680. Ačiū už Jūsų gerumą.

PARAPIJOS KUNIGŲ IR ATSAKINGŲ DARBUOTOJŲ TELEFONAI:

Klebonas kun. Audrius Mikitiukas, tel. 8-686-80476
Vikaras kun. Gintaras Blužas OFS, tel. 8-650-60367
Vikaras kun. Remigijus Kuprys, tel. 8-686-80483
Rezidentas kun. Vladas Luzgauskas, tel. 8-868-80501
Alt. vik. mons. Vincas Prancietis, tel. 8-349-59670
Zakristijonas Zenonas Lepinskas, tel. 8-615-96948
Ekonomas Marius Totilas, tel. 8-650-60369

Laikraštį išleido Jonavos Šv. apašt. Jokūbo parapijos raštinė, tel. 8-650-76401, 54842, fax. : 8-349-54842, Interesantai priimami darbo dienomis 9.30 val. – 17.30 val. (pietų pertrauka 13.00 val. – 14.00 val.) Adresas: Vilniaus g. 11, Jonava, LT-55189 a/s 777300010102259756, AB bankas "Hansa bankas". Daugiau informacijos apie parapijos įvykius: www.jokuboparapija.lt

Palaimintas žmogus, kuris išveria, nes, kai bus iširtas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Dievas yra pažadėjęs jį mylintiems (Jok 1, 12)

Jonavos Šv. Apaštalo Jokūbo parapijos leidinys

VARPŲ 2008 gruodis

SKAMBESYS

SU ŠVENTOM KALĖDOM !!!

Mielieji,

Matome, kaip greitai bėga laikas. Praeina vienos šventės, ateina kitos, tarp jų įsiterpia kasdienybė, savo tėkmėje diktuoama sąlygas. Tai amžinas virsmas – iš nebūties, pradėjimu buvome pakviesti būti, vėliau gimimas, gyvenimas ir amžinybė. Tik ko gero daugeliui čia gyvenimas ir pasibaigia – mirtimi. Žmogus tarp savo perdėto susirūpinimo ką valgys ir ką gers po metų, nejučia patenka į savo paties vergiją. Į gyvenimą, kur nėra Dievo, į gyvenimą, kur nebranginama šeima, į gyvenimą, kur draugai tik priemonė pasiekti tikslą, galiausiai į gyvenimą, kur ištremtas realybės suvokimas. Tada žmogus visko bijo, bijo savęs, atsiranda prietarai, magija, o galiausiai žmogui neduoda ramybės gyvenimo prasmės klausimas.

Net neabejoju, kad Dievas priima žmogaus prigimtį norėdamas iš tos susigalvotos beprasmybės ir abejonių išgelbėti jo gyvenimą. Dievas matė perdėtą žmogaus baimę, todėl nuolat randame kartojamus Kristaus žodžius: „Nebijokite“. Jis ir pats nepabijojo, gimęs kūdikis tampa priešprieša galingam ir negailestingam Erodiui. Ar Jums teko kada žavėtis naivumu? Man teko. Naivumas žavingas tuo, kad jis nepažįsta klastos, apgaulės ir melo. Argi ne to labiausiai trūksta pasauliui?

Štai vieno vaiko mintys: „Vakar mane barė. Mama. Mane barė, o aš džiaugiausi. Iki šiol apie tai, kad vaikus bara, skaičiau tik knygose. Žinojau, jog bara už šunybes, kiaulystes ir nepaklotas lovas. Pasiutusiai būdavo įdomu, kaip jaučiasi baramas vaikas. Tačiau kad ir kiek stengiausi, nei mama, nei tėtis manęs nebardavo. Nenešioju šaliko ir pirštinių, tačiau niekam nerūpi, kaip rengiuosi. Nevalgau, tačiau niekas to nepastebi – kasdien pusryčiauju ir vakarieniauju vienas, o valgant savaitgaliais tėtis prie stalo skaito laikraščius, o mama pešiojasi antakius ir lakuojasi nagus. Tyčia gaunu blogus pažymius, tačiau nei mama, nei tėtis į pažymių knygelę nežiūri. Rytai jie skuba, vakarais grįžta vėlai ir beveik miegodami, savaitgaliais mama visą dieną kalba telefonu, o tėtis skaito žurnalą. Man liepia netrukdyti. Vakar mama netikėtai grįžo anksčiau. Pasakė, kad nuo šios dienos dirbs mažiau, todėl vakarais grįš anksčiau. Paaiškino, jog tai dėl krizės, kad mes nebegalėsime per atostogas važiuoti į Afriką, o tėtis naują automobilį pirk

Sveiki sulaukę Šv. Kalėdų

tik kas penkeri metai. Sušukau: „Valio!“ Už tai ir gavau barti. Mama kalbėjo piktai (iki šiol su manimi ji beveik nekalbėdavo, tik siųsdavo SMS žinutes, ką turiu padaryti), pasakė, kad esu kvailas, neįautrus ir nesuprantu, jog ateis diena, kai valgysime juodą duoną, agurkus ir gersime pianą.

„Valio“ – norėjau šaukti dar kartą, tačiau taip gražiai barančios mamos nutraukti nesinorėjo. Kaip sakiau, manęs niekada nebarė, tad dabar galėjau pasijauti kaip žmogus. Kaip gerokai paaugęs vaikas. Kaip vaikas, kuriam bus ne gėda pažiūrėti į akis katinams ir tulpėms.

Kodėl šaukiau „Valio“?

Todėl, kad atostogos Afrikoje mane mirtinai užkniso. Ten karšta, mama su tėčiu pykstasi, tėtis geria, mamai skauda galvą, o per Naujuosius metus kaip klounas svečiams turiu vaidinti Afrikos dramblis, kurių niekada nemačiau. Nauji tėčio automobiliai bjauriai atrodo, jų vidus šlykščiai dvokia.

Dėl juodos duonos, agurkų ir pieno dar paprasčiau. Mama kažkodėl mano, kad šiuolaikiniai žmonės turi valgyti suvytusias picas, išpampusius mėšainius ir bulves fri, o juoda duona ir agurkai ant stalo daro gėdą pasiturinčiai šeimai. O aš prisimenu,

(tęsinys kitame puslapyje)

NUOŠIRDŽIAI DĖKOJAME VISOMS ĮMONĖMS, ORGANIZACIJOMS, YPATINGAI JUMS, PARAPIJIEČIAI, KURIE ŠIAIS METAIS SAVO AUKA PRISIDĖJOTE PRIE JONAVOS ŠV. APAŠT. JOKŪBO BAŽNYČIOS IŠLAIKYMO IR VYKDOMOS TARNYSTĖS. TEATLYGINA JUMS GERASIS DIEVAS.